

ρᾶς συνώδευσαν ποτὲ τὸν ἱερώτερον τῶν χορῶν. Ἐγὼ ἠὲ χαριστήθην ὅσον οὐδέποτε καὶ δὲν ἔπαυα νὰ καμαρώνω τὸ εὐάριστον ζεῦγος, τὸ ὁποῖον ἠνώθη χάρις εἰς τὸ ψυχικὸν θάρρος τῆς νύμφης καὶ εἰς τὴν ἀνδρικήν ἐπέμβασιν τοῦ ἱερέως.

Ὁ Γιάκουμος μὲ τὴν μητέρα του, ἅμα ἐνόησαν ὅτι δὲν εἶχαν θέσιν ἐκεῖ, ἀπεσύρθησαν ἐνωρίς, μετὰ τινὰς ἀσθενεῖς διαμαρτυρίας. Μαζὶ τῶν ἔφυγαν καὶ δύο ἢ τρεῖς φίλοι τῶν, δυσαρεστηθέντες.

Καὶ τῶρα τὸ **θέμα μου** :

Θὰ παραξενευθῶ πολὺ ἂν ὁ διώκτης μου δὲν τὸ στείλῃ στ' **ἀνάθεμα** !

Μύκκος κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1902.

Π. Α. ΑΞΙΩΤΗΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ

Τῷ φιλιτάῳ Β. Α.

ΤΟΥ κήπου σου τ' ἀθῶο γιασεμί
 Ποῦ μυρωδιὰ μεθυστικὴ σκορπάει:
 Εἰς τὴν καρδιά μου νὰ πεθαίνῃ πλάι
 Κάθε πρωτὶ μὴ μοῦ τὸ δίνῃς, μὴ !

Τῶν ἄσπρων γιασεμιῶν ἡ μυρωδιὰ
 Σβυσμένους πόθους μοῦ θυμίζουσι πάλι
 Κι' ἀναστενάξω γιὰ ξανθὸ κεφάλι
 Καὶ κλαίω γιὰ μαρμαρίνη καρδιά.

(Σμύρνη)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΕΡΜΠΙΝΗΣ